

Kto bude žalovať na vyvolených Božích? Boh je, ktorý ospravedľňuje.

Kde kto odsúdi?

☐ Kristus Ježiš je, ktorý zomrel, a viacej, ktorý aj vstal z mŕtvych,

ktorý aj je po pravici Božej, ktorý sa aj prihovára za nás.

Kto nás odlúči od lásky Kristovej?

Či súženie alebo úzkosť alebo prenasledovanie alebo hlad

alebo nahota alebo nebezpečenstvo alebo meč?...

Rímskym 8:33-39

„Kto bude žalovať na vyvolených Božích?“

Nezáleží na tom, kto to je, lebo nijaká žaloba nemôže obstáť. „Žalobca bratov“ ich môže obviniť, ale on zistí, že každá žaloba, ktorú prednáša, bola vybavená na kríži – vybavená spravodlivo a večne v smrti Krista.

Starozákonní svätí boli ospravedlnení vierou v pohľade na to, čo mal Kristus vykonať. Požehnanie im bolo dané takpovediac „na úver“⁽¹⁾. Ale teraz dielo, ktorým Boh môže spravodlivo ospravedlniť, je dokonaná skutočnosť (Rímskym 3:24-26). Jeden brat povedal: „Je veľký rozdiel medzi mužom vo väzení, s prísľubom, že jeho dlh bude zaplatený, a takým, ktorý kráča na slobode, lebo jeho dlh bol zaplatený.“

Ten prvý je ako dávni svätí⁽²⁾, ten druhý je ako svätí teraz, ktorí sa tešia z radostnej zvesti slobody. Všetky ich hriechy sú preč, všetky sú odčinené a pochované v hĺbke oceánu božskej

spravodlivosti.

„Kto odsúdi?“

Nikto ma nemôže odsúdiť. Prečo? Pretože je to Boh, ktorý ospravedľuje.

Áno, „Boh sudca všetkých“ ma ospravedľuje. Na základe toho, čo jeho Syn vykonal, Boh ma očisťuje a vyhlasuje ma za spravodlivého.

Predstavme si muža, ktorý je na súdnom procese. Ide tu o hrdelný trestný čin. Porota odíde a neskôr sa vráti; ich verdikt je: „Bez viny.“ Sudca hneď vyhlási muža za spravodlivého a on odchádza slobodný. Kto sa ho odváži odsúdiť? Ten jediný, kto by ho mohol spravodlivo odsúdiť, je ten, ktorý ho spravodlivo ospravedlnil.

Vďaka Bohu, „je to Boh, ktorý ospravedlňuje.“ Ach, nech ťa to slovo vyzbrojí proti každej pochybnosti. Bojíš sa niekedy, že môžeš byť nakoniec odsúdený? Koho sa bojíš, že ťa odsúdi, Boha? Ako by mohol? „Je to Boh, ktorý ospravedlňuje.“ Pozdvihni teda hlavu a vyhlás pred celým vesmírom: „Kto odsúdi?“

„Kto nás odlúči od lásky Kristovej?“

Tu sa nehovorí: Kto odlúči Krista od našej lásky, lebo to by bolo veľmi ľahké. Aká potecha vedieť, že to nie je naša láska, ale jeho láska, ktorá nás zachraňuje. Naša láska je taká nestála ako vietor, ale láska Kristova je silná, stála a večná. Je ako on sám – tá istá včera i dnes i naveky, a nič nás nemôže oddeliť od nej. V objatí jeho lásky sme v bezpečí a neodvažujeme si pomyslieť, že by stratila nad nami kontrolu.

Jeden človek raz povedal: „Je zbytočné, aby som prijal Krista, lebo by som sa ho nedokázal pridržať.“ „Ale on ťa bude držať,“ znela výrečná odpoveď. Áno, „je tu priateľ, ktorý miluje a je prítulnejší ako brat“ (Príslovie 18:24). Jeho ramená lásky nás objali a pritiahli nás k jeho srdcu lásky, a jeho hlas lásky nám porozprával jeho radostnú zvesť lásky. Láska, ktorá sa tiahne od hraníc tejto večnosti, prechádza až do budúcej večnosti. „Kto nás odlúči od lásky Kristovej?“ Zmeny tohto života – „súženie alebo úzkosť alebo prenasledovanie alebo hlad alebo nahota alebo nebezpečenstvo alebo meč?“

Nie! Hoci sme takpovediac usmrcovaní celý deň a pokladaní za ovce na zabitie, predsa „v tomto všetkom sme viac ako víťazi prostredníctvom toho, ktorý si nás zamiloval.“ Jeho láska nás posmeľuje, vyzbrojuje, núti ako jeho milovaných „namáhať sa a trpieť pohanu.“

Na počiatku nedokázali svätých odlúčiť od lásky Kristovej ani kríž, desivá sekera kata, divé zvery Flaviovho amfiteátra. Neskôr v temnom stredoveku mocnosti temnoty v hrôzostrašných mučiarňach vyskúšali železnú čižmu, škripec a kôl pre upaľovaných svedkov Krista, ale výsledok bol rovnaký.

Aj dnes tisíce jednoduchých veriacich pokojne vytrpeli od diabla hroznú smrť pre Krista. A jeho láska ich zachovávala a urobila z nich „viac ako víťazov.“

Čo to je „byť viac ako víťazom“?

Nuž ak nejaký človek zvíťazí a podmaní si svojich nepriateľov, je víťaz. Ale ak nejakými prostriedkami premení svojich nepriateľov a urobí z nich svojich priateľov, nie je viac ako víťaz?

Toto robí láska Kristova. Uschopňuje nás, aby sme zmenili nepriaznivé okolnosti, protichodné elementy, aj krutých nepriateľov na nástroje požehnania, aby sa stali našimi pomocníkmi, aby boli použiti na jeho slávu a na naše večné požehnanie.

Teda ešte raz: „Kto nás odlúči od lásky Kristovej?“

„Smrť?“ Nie, pretože on má kľúče smrti a hrobu na svojom opasku.

„Život?“ Nie, lebo on nám prisľúbil, že nás neopustí ani nezanechá.

„Anjeli“, „kniežatstvá?“ Nech nám dá odpoveď Efezským 3:10. Alebo ak sú to zlé mocnosti, pozrite sa na Efezským 6:12 a na vyvrcholenie boja v Zjavení 12.

„Prítomnosť“ alebo „budúcnosť?“ Nie, lebo on milosťou Božou okúsil smrť za všetko a čoskoro všetko mu bude podrobené (Židom 2:8-10).

„Výška alebo hĺbka?“ Nie, lebo nikto nezostúpil nižšie ako on (Efezským 4:9,10) a nikto nie je vyššie ako on (Efezským 1:20-23).

„Nijaké iné stvorenie?“ Nie, pretože on je Pán starého stvorenia a hlava nového. Aký istý, aký praktický je milovaný apoštol! „Som presvedčený,“ hovorí. Sme si takí istí? Ak nie, prečo nie? Pavol hovorí za nás, aj za seba. „Nič nás nebude môcť odlúčiť od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišovi, našom Pánovi.“ Najslabší svätý, ktorý je udržiavaný touto láskou, je v bezpečí ako bol Pavol, a mal by si byť istý.

Je to láska Kristova vo verši 35, pretože apoštol pokračuje a podrobne hovorí o veciach, ktorými Kristus sám prešiel, ktoré väčšinou postihujú telo.

Je to láska Božia vo verši 39, pretože tam hovorí skôr o duchovných nepriateľoch, ktorí útočia

na dušu.

„Láska Kristova“ naznačuje jeho nežnosť a jeho kňazskú podporu a sympatie.

„Láska Božia“ prináša so sebou jeho božskú moc, ktorá sa uplatňuje so zreteľom na nás.

Je to jedna a tá istá láska, a naplnení ňou, môžeme vstúpiť do zoznamu nebeského boja, a keď priložíme trúbu Písma k svojim ústam, zaznie posledná výzva:

Kto nás môže oddeliť od takej lásky?

Poznámky redakcie:

1) Tým, ktorí mali v časoch pred Kristom abrahámovskú vieru, počítal Boh spravodlivosť z viery rovnako ako Abrahámovi (1. Mojžišova 15:6) a rovnako ako veriacim v Krista po Golgote. Boli ospravedlnení, pretože im Boh nepočítal hriech (Rímskym 4:8) a vyhlásil (počítal) ich za spravodlivých. Obeť za hriech však ešte nebola donesená, Kristus ešte len mal prísť na svet vykúpiť hriešnikov a zaplatiť na kríži za ich hriechy. Pred Kristom Boh ospravedlneným nepočítal hriech tak, že ten hriech dočasne pustil stranou až do času, kedy bude prikrytý obeťou Ježiša Krista (Rímskym 3:25): „ktorého predložil Boh za obeť zmierenia skrze vieru v jeho krvi na ukázanie svojej spravodlivosti pre pustenie stranou predošle sa udialych hriechov do času obeti Kristovej“.

2) Aj keď veriaci pred Kristom boli rovnako ospravedlnení ako veriaci po Golgote a Letniciach, nemohli ešte zažívať tú plnosť požehnaní, ktorú zažívajú ospravedlnené a znovuzrodené Božie deti po vylíatí Ducha na Letnice (Židom 11:13): „Tí všetci pomreli vo viere bez toho, že by boli dostali Bohom dané zaslúbenia, ale ich zďaleka videli a boli presvedčení o nich a vítali ich a vyznávali, že sú cudzincami a pútnikmi na zemi“.